



## JUSTITSMINISTERIET

Folketinget  
Retsudvalget  
Christiansborg  
1240 København K  
DK Danmark

Dato: 25. januar 2022  
Kontor: Politikontoret  
Sagsbeh: Mads Helsted Laursen  
Sagsnr.: 2021-0030-7016  
Dok.: 2292806

### **Supplerende besvarelse af spørgsmål nr. 368 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg**

Hermed sendes supplerende besvarelse af spørgsmål nr. 368 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 14. december 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Louise Degn Brammer

Slotsholmsgade 10  
1216 København K.

T +45 3392 3340  
F +45 3393 3510

[www.justitsministeriet.dk](http://www.justitsministeriet.dk)  
[jm@jm.dk](mailto:jm@jm.dk)

### Spørgsmål nr. 368 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren tilkendegive, om ministeren – med støtte fra bl.a. Dansk Folkeparti og ministerens eget parti – har planer om fremover at sikre et tættere myndighedssamarbejde med henblik på, at bl.a. informationer om en dømt drabsmands psykiske tilstand går videre til de rette myndigheder, og vil ministeren i bekræftende fald redegøre for, hvad ministeren vil gøre for at løse problemet med manglende myndighedssamarbejde på området?”

#### Svar:

Som det fremgår af Justitsministeriets besvarelse af 10. januar 2022 af spørgsmål nr. 368 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, ville Justitsministeriet vende tilbage til Folketingets Retsudvalg senere i januar måned, når der foreligger udtalelse fra Sundhedsministeriet. Hermed fremsendes udtalelsen fra Sundhedsministeriet.

Sundhedsministeriet har oplyst følgende:

”Sundhedspersoners tavshedspligt og patienters ret til fortrolighed er to grundlæggende principper i dansk sundhedsret. Det fremgår af sundhedslovens § 40, stk. 1, at en patient har krav på, at sundhedspersoner iagttager tavshed om, hvad de under udøvelsen af deres erhverv erfarer eller får formodning om angående helbredsforhold og andre fortrolige oplysninger, jf. dog reglerne i denne lov.

Sundhedslovens § 43 regulerer sundhedspersoners videregivelse af helbredsoplysninger og andre fortrolige oplysninger fra patientjournaler m.v., når videregivelsen sker til andre formål end patientbehandling.

Hovedreglen er, at sundhedspersoners videregivelse af oplysninger til andre formål end patientbehandling kun kan ske med patientens samtykke. Det følger således af sundhedslovens § 43, stk. 1, at sundhedspersoner kan videregive helbredsoplysninger og andre fortrolige oplysninger med samtykke fra patienten til sundhedspersoner, myndigheder, organisationer, private personer m.fl.

Sundhedslovens § 43, stk. 2, nr. 1-5, angiver forskellige muligheder for at videregive helbredsoplysninger til andre formål end behandling uden patientens samtykke.

Det følger af lovens § 43, stk. 2, nr. 1, at videregivelse af oplysninger om patientens helbredsforhold og andre fortrolige oplysninger uden patientens samtykke kan ske, når det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysningen skal videregives og oplysningen må antages at have væsentlig betydning for den modtagende myndigheds sagsbehandling. I sådanne tilfælde vil der være en pligt om at udlevere oplysningerne.

Det følger endvidere af § 43, stk. 2, nr. 2, at videregivelse af oplysninger om patientens helbredsforhold og andre fortrolige oplysninger uden patientens samtykke kan ske, når videregivelsen er nødvendig for berettiget varetagelse af en åbenbar almen interesse eller af væsentlige hensyn til patienten, sundhedspersonen eller andre.

Bestemmelsen er en såkaldt ”værdispringsregel”, og bestemmelsen vil efter en konkret vurdering kunne anvendes til, at sundhedspersoner videregiver oplysninger om patienter til f.eks. politi og anklagemyndighed i forbindelse med bl.a. efterforskning af alvorlig kriminalitet som manddrab, seksualforbrydelser, grovere vold m.v., herunder vold mod børn.

Det er den sundhedsperson, der er i besiddelse af en fortrolig oplysning, som skal afgøre, hvorvidt videregivelse af oplysningerne uden patientens samtykke er berettiget, jf. sundhedslovens § 43, stk. 3. Der gælder ikke en pligt for sundhedspersonen til at videregive oplysninger efter bestemmelsen, men der skal i alle tilfælde, hvor videregivelse af oplysninger må anses for berettiget, foretages en konkret vurdering af, om videregivelsen bør finde sted.

Det overordnede ansvar for, at oplysninger videregives i overensstemmelse med loven, påhviler den driftsansvarlige myndighed, jf. sundhedslovens § 40, stk. 3.

Det bemærkes, at sundhedslovens § 43, stk. 2, nr. 3 (om videregivelse af oplysninger i forbindelse med tilsyn og kontrol), § 43, stk. 2, nr. 4 (om videregivelse af oplysninger til brug for akkreditering), og nr. 5 (om videregivelse af oplysninger til brug for opfølgning på utilsigtede hændelser), ikke vurderes at være relevante i forbindelse med en beskrivelse af regler om videregivelse af oplysninger i forbindelse med samarbejde mellem sundhedsmyndigheder og myndigheder på retsområdet, herunder politi og anklagemyndighed.

Endelig bemærkes det for så vidt angår videregivelse af oplysninger på det psykiatriske område, at lov om anvendelse af tvang i psykiatrien m.v. (psykiatriloven) indeholder regler

herom på afgrænsede områder, herunder i forhold til videregivelse af oplysninger til politiet, anklagemyndigheder m.v., om anbragte i varetægtssurrogat, jf. psykiatrilovens § 19 e.

Sundhedsministeriet vil undersøge nærmere, om der bør foretages ændringer af videregivelsesreglerne på psykiatriområdet, herunder det retspsykiatriske område.”